

Errata 4. Almanachu

Foto 50. výročí

- č. 48 není Josef Havránek, ale **Jiří Souček, TAK, T5** (2015 zemřel)
č. 71 není Zuzana Hladíková, ale **Marta Havlíková, TAK, T2**
č. 97 není Mary Vytrhlíková, ale **Hana Kárová, TAK, T2**

Str. 7 – Šéfové Tras

Šéfem Dvojky se po úmrtí Karla Obdržálka stal Jiří Klíma.
T3 – Karel Zeman neměl přezdívku Fotr.

Str. 8 – TAKové schůze, 1. sloupek, 5. odst.

Správně má být „**Od března 1991 se schůze přestěhovaly do blízké Trojanovy ulice na Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou, kde kdysi sídlila stavební fakulta.**

Seznam členů TAKu

str. 17 – Šetina Vít Kůň – 50/15 je členem TAKu
Str. 18 – Vodrážková (**Malečková**) Zuzana

Str. 25 – Trojka, 1. sloupek, 2. odstavec, 3. věta

Správně má být: Jediní dva účastníci z Trasy 3 jsou Vašek Vyšohlíd a Karel Zeman. Oba jsou vlastně zakladatelé, protože byli už u plánování 1. Stezky a zažili i prý...

Jak se nám na Trase střídali šéfové, má být správně: Karel Zeman 1964 – 1965 (1. – 3. Stezka), **Petr Fencel 1965**, Milan Březina **1966** – 1968...

Str. 25 – Jak se nám střídali šéfové

1. šéf Karel Zeman **neměl** přezdívku **Fotr**.

Str. 38 – Sedmička

Černobílé fotky jsou doplněné do prázdného místa a **nesouvisí s Trasou sedm**.

Str. 40-44 – Osmička

Pozn. red: Osmička dodala příspěvek, který měl 4 ½ strany hustě psaného textu a 24 fotografií. Přidali jsme trase další tři stránky, ale opravdu nebylo možné publikovat vše.

Doplňující údaje od Evy Švestkové: Na str. 41 je pod první fotkou vlevo omylem uveden titulek „Vlastivědný kroužek Zabloudil“. Na fotce č. 1 je ale zakladatel Honza Rosenauer a titulek měl být „První Stezka samostatné Vosmičky – IV. P 65 Šumava“.

Číslo bylo 1 jako odkaz na tuhle

fotku uvedeno i v příslušné části dodaného textu. Dala jsem si se synchronizací textu a fotek dost práce a tahle dost zásadní chyba nás opravdu mrzí zejména vzhledem k tomu, že to bylo přesně před 50 lety. Na str. 44 nahoře je pak zmínka o přechodu Bílé hory včetně účasti rytíře Stezky „pana Hejtmánka“, což byla ukradená cedule a byla vidět na přiložené fotce. Tahle pěkná a velmi historická fotka v textu označená jako č. 13 však zařazena nebyla, takže autor (já) pak zůstává nepochopen :-). Nevím, jestli do oprav je možné otisknout jako doplněk i fotku, není to však tak závažné, jako chyba první.

Str. 53 – Dvanáctka

Oříznutím obrázku, na kterém je Petr Řezák Řehák, došlo k tak podstatné změně, že ztrácí smysl svého publikování. Na snímku je podstatný RÁM, do kterého měl být (a po roce od pořízení fotografie také byl) vložen skleněný Svatý Jan Nepomucký v životní velikosti. Petr jej na té fotce dočasně zastoupil a v ruce drží hvězdičku, připomínající náš sponzorský dar pro umístění té sochy. Bez kamenného rámu, který byl z obrázku vyříznut, nemá fotografie co říci ani těm, kdo u toho byli.

[Pozn. red. Všímavý čtenář by si možná dal do souvislosti text s fotkou, ale vzhledem ke grafické úpravě by na malé fotce zase neviděl Řezáka. Kdyby byly fotky s popisem, lépe by se orientovalo.]

Str. 58 – Patnáctka

Autorem článku „Film Točí se, točí“ je Franta Hruška T15.

Popisek k fotce vpravo nahoře: "Tvůrci filmu „Točí se, točí“ Bedřiška a Franta po premiéře".

Str. 79 Tábory

Pepa Beran tvrdí, že v r. 1983 měl starý Ďáblík zdravotnici Ivanu Žížalu Prokešovou, která současně byla i vedoucí Bobrů. Jana Jeřábková jela až o rok později. Na pátém až devátém táboře již byl hospodářem pouze Pepa Brzák. Věra jej střídala pouze na tom čtvrtém v roce 1983.

Str. 84 Stavba nové kuchyně

Text pod prvním obrázkem – **bourání...**

Str. 91-92 – Stezky

1. Stezka, J1964, zakončení v Harrachově, pořádala asi Trasa 1, zakončení bez programu
11. Stezka, J1969, zak. na Dívčím Kameni zajistili Vít Šetina a Pavel Snop.
19. Stezka, P1976, zak. v Rožnově pod Radhoštěm, organizovali ToRo, Anda Balcarová
23. Stezka, P1981, zak. na Velehradě, administrativa Láďa Dolejší
24. Stezka, J1982, zak. ve Velharticích, administrativa Tomáš, Štěpán
25. Stezka, P1983, zak. hrad **Likava** u Ružomberoku – pořádala **Trasa 1** (Tonda Rosický, Honza Kocián, Pepa Beran), organizaci/administrativu měla na starosti **Trasa 18**.
26. Stezka, J1984, zak. v Žandově – pořádala **Trasa 2** (Jarda Tříška a Honza Rosenauer).
27. Stezka, P1985, zak. v Turzovce (Čadca) – pořádala **Trasa 4** a organizovala Trasa (?).
32. Stezka, J1990, zak. v Telči – pořádala **Trasa 4**. (Místo navrhla Nataša Roithová, Stezku pořádala Čtyřka (kromě vlaku - podle 2. Almanachu ho zajišťoval Pepa Beran).
37. Stezka, P1995, zak. na Kuksu – pořádala **Trasa 12**.

Str. 131 Pantakovky – poslední odstavec

...do organizace se **vložila** především trasa 20, pak lidi...

Str. 149 – Zimní akce – 33. Spanilá jízda

Správný text: Letos hejtmani hezky vymysleli, že se nebudeme ustředovat někde venku u ohně, ale celou noc hezky v teple u kamen na Luční boudě. Jenže nějaký Soptík si rozdělal ohýnek na Luční o čtrnáct dnů dřív a bylo po velkolepých plánech...

Str. 168 – seznam balů

bál roku 1982 a 1983 řediteloval Mirda Hoza 3

Str. 181 – doplnění některých koncertů

V klubovně ve Varšavské mj. byli: Irena Budweiserová – únor 1985, Poutníci – květen 1985, Láďa Čáp – listopad 1986.

Koncert **Nohavici** v roce 1986 možná byl, ale určitě byl **31. 10. 1988** v ZŠ v Karlíně, Lyčkovo nám.

Str. 201 – Nedošli

Chybí **Jiří Fafel – Giorgio**, T15, rok 2005-2010; někdejší tahoun trasové kapely, šaman

Eva Procházková T12, 2013 – dodatek: **Oplývala největším baťohem a zavedla nás na Píchoru.**

Klímová Jarmila T2, 1986 – dodatek: **Odešla příliš brzo po tragické nehodě.**

Obdržálek Karel – ...obětavý...

Janda Jan – mezera mezi slovem a čárkou

Libigerová Eva – ...statečně...

Hnaťuk Jiří – stezkař z šedesátých...

Str. 207 – Seznam akcí

1. 4. 2011 – Takový **Aprílový bál**

Str. 217 – TAKová vlaječka na cestách

Vlaječka v nejnižnější Africe – ne Jan, ale **Jaroslav Tříška**.

Str. 109 – Stezka ...a půl

[Pozn. red: O Stezce 26 a půl je v almanachu jen krátká zmínka, protože pamětníci žádný příspěvek nezaslali. Až po vydání 4. Almanachu se ozvali Láďa Hlavatý, Honza Pelich a Ivan Halaška. V 2. Almanachu byl přepsán dopis, který je ve 4. otištěn v orig. Zde je také zmínka, že se Půlku nepodařilo zrealizovat.]

– Zakázaná Půltá se přece jen konala a to v plánovaném datu, tedy na jaře 1985. Byl jsem na ní nejen já, ale i mnoho dalších. LaHla.

– Zakázaná Půltá se normálně nekonala, protože ji tajemník okresu Pelhřimov nepovolil! Ale díky tomu, že jedna z šesti připravovaných tras vedla zcela mimo jeho okres a byly domluveny noclehy, tak byly využity pro putování party, kterou si vybral – nevím, snad Štěpán Rež – někdo, aby si užili jara na cestě. Ale nebylo oněch šest part, co byly přihlášeny ani ustředění, nebylo s kým. Tenkrát si Štěpán zval šéfy Tras k sobě do kanceláře a tam nás fotil na legitimace, které měli dostat účastníci a podle nich nás na nádraží poznat. Takže mi zbyla fotka s Lojzou Bláhů z oné doby, neb jsme měli být spolušéfové jedné trasy.

Proto se další Půltá počítala jako první Půltá, kde opravdu bylo oněch šest tras označených čísly a bylo ustředění poblíž Lomnice nad Popelkou. A moje trasa to tam vyhrála – dvojka naruby. A byl odznak 0,5 snad modrý a počítalo se s tím, že se bude měnit jen barva odznaku. HoPel.

– Osobní svědectví k „zakázané“ nulté stezce „a půl“.

Nultá Stezka vykryštovala z diskuse na radě, jíž jsem byl tehdy členem (dělal jsem Tondovi tajemníka).

Vznikla tehdy, mimo jiné, myšlenka na ustředění.

Půlka vykryštovala z diskuse v radě, jíž jsem byl tehdy členem jako tajemník TAKu. Na radě se tehdy diskutovalo o tom, že mezi velkými Stezkami jarní – podzimní je pauza rok a 4 měsíce, což je dlouho. Při tom padl návrh na uspořádání Stezky „a půl“, která bude mít ustředění namísto zakončení.

Základní motto ustředění na Křemešnicku bylo postavit pod svahem velký rozcestník, šipka pro muže by vedla směrem k hospodě, šipka pro ženy by vedla směrem ke kostelu. Nic zlého netuše, dost jsme se při tom na radě zasmáli. Organizátory jsme byli ustanoveni Štěpán Rež a já.

Osvědčenou metodou jsme zajistili noclehy. Napsal jsem obecnímu úřadu a oznámil, že akce na Křemešnicku proběhne. A také jsem napsal tamnímu farnímu úřadu, že bychom byli rádi, když by kostel mohl být otevřený. To byla chyba, měl jsem za farářem zajít osobně.

Ten dopis na faru se nějak dostal na patřičnější místa a začalo čóro. Akci nikdo nezakázal, jen byl vyvinut nátlak na obce, kde měly být noclehy, aby nám hostinští rezervaci zrušili. Někteří to udělali, někteří nikoliv. Ti,

co to udělali, nám to s omluvou zatelefonovali. Tak jsme se o tom dozvěděli.

Tonda se tenkrát našel a tak jsme vyrazili do Pelhřimova na Okresní národní výbor. Nejdříve nás přihráli k nějakému referentu pro kulturní a církevní záležitosti. Tam jsme se dozvěděli, že pořádáme církevně-turistickou akci od kostela ke kostelu. Naší verzi že se nevěří, a že se to těm nahoře nelíbí. Tonda si vyžádal někoho vyššího a tak nás uvedli k tajemníku národního výboru. Byl to typický arogantní parchant. Dal nám najevo, že jsme pro něj obtížný hmyz. Proběhl tam dialog hluchých, při kterém jsme se dozvěděli, že "my vás tady nechceme".

Tondovi ztvrdly rysy a po vzoru Dietlova hrdiny jsme přešli ulici na tamní Okresní výbor KSČ. Tam nás uvedli k ideologickému tajemníku.

Ten si s námi velmi vlídně popovídal. Sdělil nám, že ví o tom, že třeba v pobaltských zemích se takovéto církevní slavnosti konají a stranické orgány to tam tolerují. Zrovna v jejich okresu že je církevní otázka velmi citlivá, že v době konání naší Půlky se v okrese budou konat oslavy osvobození naší vlasti a nechtějí, aby jim to tam někdo odjinud kazil církevní slavností. Při tom nám ukázal kopii mého dopisu na faru.

Tonda mu řekl, že bychom také chtěli "po turisticku" osvobození oslavit, a tajemník nám řekl, že klidně, ale že bude lepší, když to uděláme u nás v Praze. Naši verzi označil za snahu oklamat úřad.

S Radkem Chloupkem jsem ještě objel obce, ve kterých nocleh nezrušili, a požádal, zda by nám neposkytlí za stejných podmínek i druhý nocleh. Reakce byla vesměs taková, že první nocleh slíbili a že slib dodrží, ale druhý už nepřidají. Už tak, že mají problém.

Rada vyslechla naši informaci o celé záležitosti a na Tondův návrh rada nultou půlku zrušila.

Na schůzi TAKu jsem pak oznámil, že jedna trasa měla vést jihlavským okresem a oba noclehy tam zůstaly nevypovězeny. Vyhlásil jsem nouzovou ad hoc víkendovou akci, na kterou se přihlásilo relativně dost lidí. Mezi nimi jste byli i Láďa a Táňa. Asi si pamatují, že jsme v sobotu v poledne dorazili na louku na úpatí kopce Křemešník a tam jsme počkali až do 14 hodin, než jsme vyrazili nahoru. Potkali jsme někoho a ten nám řekl, že v poledne se u kostela konaly policejní manévry, ale že už to odpískali.

V Praze to ještě mělo kabaretní dohru. Tonda a Štěpán byli pozváni do Bartolomějské k podání vysvětlení. Prý ti vyslyšající jen nevěřičně vrtěli hlavou, co že to tam na okrese tropěj za hloupostí.

Sekretářka našeho děkana byla manželkou jistého známého Codra, který měl na Pelhřimovsku chalupu a znal se s tamním okresním tajemníkem. Pokusila se na mě neformálně žalovat, ale pro mě to nemělo žádné důsledky. IvHal.